

Samtidig er forslaget også primært fremadrettet, men dog sådan, at der er indbygget i forslaget, at man kan gå 5 år tilbage svarende til den generelle forældelsesfrist. Dog er der også her sagt, at det i en sådan situation må afgøres individuelt, hvorvidt det drejer sig om den statslige afgift, vandværket, det kommunale forsynings-selskab, eller hvem det måtte være.

Og så som en lille klausul mere, der er bygget ind med henblik på, at man sådan skal være lidt opmærksom på sine egne forhold, indbygger man så i lovforslaget en bundgrænse for eget normalforbrug på 300 m³, og det kan jo i sig selv være ganske nyttigt.

Ganske kort: Dette er et forslag, som Socialdemokratiet kan støtte. Det er nyttigt. Det er ikke særlig bureaukratisk. Og de mennesker, der kommer i en situation som denne her, kan selvfølgelig komme ganske galt af sted. Så en anbefaling fra Socialdemokratiet.

Og da ordføreren fra Det Radikale Venstre ikke kan være til stede, skal jeg også på dette partis vegne anbefale forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Det er jo helt naturligt, at forbrugerne ikke skal betale en statslig afgift af vand, som de aldrig har fået leveret.

Dansk Folkeparti kan støtte forslaget fuldt ud.

Kim Andersen (V):

Da vores ordfører, fru Mariann Fischer Boel, ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres vegne gøre nogle betragtninger gældende i anledning af førstebehandlingen af nr. L 158, forslag til lov om ændring af lov om afgift af ledningsført vand. Og det gør jeg gerne, for det er jo udtryk for, at der sandt for dyden er kommet andre boller på suppenovre i Skatteministeriet.

I efterårssamlingen sprøjtede ministeriet lovforslag ud med vidtrækkende konsekvenser for både den enkelte skatteyder og for erhvervslivet.

Først i det nye år meldte den ny skatteminister sig så og slog ud med armene. Nu skulle alting blive meget bedre. Den store gavebod blev slået op. Afgifterne på øl og vin og spiritus skulle sættes ned til tysk niveau, jf. Berlingske Tidende den 6. januar. Bund- og mellemskatten skulle sænkes, jf. samme avis samme dag. 25-pct.-skatten for nøglemedarbejdere skulle ændres, Børsen den 29. december, og en lang række løfter blev givet.

Nu bliver vi så præsenteret for den nye skatteministers første og indtil videre eneste lovforslag. Det hilser vi da velkommen. Det er da positivt, bestem, men det er uægtelig et lovforslag fra den lette ende. I Venstre venter vi stadig på, at skatteministeren indfrier bare nogle af sine talrige løfter fra den glade jule- og nytårstid. Vi venter spændt, og vi venter forhåbentligt ikke forgæves.

Med hensyn til lovforslag nr. L 158 om afgift på ledningsført vand er der jo at sige, at med skattereforen fra 1993 blev der indført en skat på vandforbrug. Ganske vist kaldte man den en grøn afgift, men reelt er det en ganske banal skat, tilmed en skat, der straffer den forbruger, der er så uheldig at opleve utætte rør. Selv om det rene vand løber lige så rent tilbage til grundvandet, ja, så har det offentlige stået klar med en afgift på vand, der altså ikke blev brugt. Sådan et uheld, f.eks. en sprængt vandledning, har i mange tilfælde medført en betydelig økonomisk belastning for den enkelte husstand. Og som der står i bemærkningerne til lovforslagets § 2, er en væsentlig del af beløbet på regningen fra vandværket jo afgifter og moms.

Men nu har fornøften så langt om længe indfundet sig i ministeriet, så man nu er parat til at give afskald på forbrugsskatten, hvis en familie pludselig står med et abnormt vandforbrug på grund af utætte ledninger. Men der vil, jf. lovforslaget, altid være en slags selvrisiko på 300 m³ ud over det normale forbrug, anslået til en udgift på omkring 2.000 kr. Jamen hvorfor det? Det virker urimeligt. Vil ministeren komme herop og forklare, hvorfor der skal være den selvrisiko? Vi forstår det ikke.

Vi forstår faktisk heller ikke, hvorfor man ikke kan gå helt tilbage til lovens indførelse. Vi synes, det var rimeligt, at man lavede en tilbagebetalingsregel helt tilbage til den 1. januar 1994, hvor den gamle lov trådte i kraft. Det ville også passe bedre med statsministerens motto om mennesket før pengene.

Det er urimeligt, og også denne del af forslaget vil vi gerne have ministerens redegørelse for heroppe. Vi håber, at der er mulighed for, med behørigt hensyn til 1908-loven om forældelse af skatter og afgifter, at finde en løsning på det her problem, som for den enkelte, de få, der sandsynligvis reelt er tale om, kan være et ganske stort problem.

CD's ordfører har ikke mulighed for at være her i salen i aften, og derfor skal jeg tilkendegi-